

Miljøministeriet
By- og Landskabsstyrelsen
Haraldsgade 53
2100 København Ø.

16. januar 2009

Vedr.: Høring over udkast til ændring af lov om naturbeskyttelse, lov om jagt og vildtforvaltning og forskellige andre love (Beskyttelse af visse dyrearter, m.v.)

Danmarks Jægerforbund er bekendt med, at habitatdirektivets artikel 12 forpligter medlemslandene til at indføre en beskyttelsesordning i det naturlige udbredelsesområde for de dyrearter og plantearter, der er omfattet af direktivets bilag IV, og at en tilsvarende forpligtelse gør sig gældende efter fuglebeskyttelsesdirektivets artikel 5, for vilde fugle i EU. Ydermere erkender vi nødvendigheden af at supplere de gældende regler på baggrund af EF-domstolens praksis og vejledningen fra EU-Kommisionen.

I forbindelse med at Miljøministeriet, By- og Landskabsstyrelsen den 19. december 2008 har sendt ovennævnte lovforslag om ændring af en række love på natur- og miljøområdet i høring, har Danmarks Jægerforbund følgende bemærkninger:

Generelt:

Hvad angår processen omkring høringen, er det særdeles kritisabelt, at By- og Landskabsstyrelsen udsender et så omfattende høringsmateriale den 19. december med høringsfrist den 16. januar. Det betyder, at den *reelle* høringsfrist er 11 dage, nemlig fra 5. januar (idet de to første uger, hvor lovforslaget er i høring, er sammenfaldende med juleferien) og til den 16. januar, som er høringsfristen. Man får let det indtryk, at By- og Landskabsstyrelsen helst er fri for bemærkninger, specielt sammenholdt med situationen sidste år (2008), hvor bl.a. jagtloven var i en meget kort høring henover den officielle vinterferie.

Danmarks Jægerforbund har noteret sig, at det af høringsmaterialet (bl.a. på s. 13) fremgår, at myndighederne anser, at den nødvendige beskyttelse i vidt omfang allerede er gennemført i dansk ret. Det antyder, at man jf. høringsmaterialet ikke forventer større administrative ændringer i forvaltningen af reglerne, men at man primært betragter lovforslaget som nødvendig teknisk justering.

Vedr. ændringsforslagene til Lov om naturbeskyttelse:

Punkt 2. Efter § 29 indsættes i kapitel 5:

”§ 29 a. De dyrearter, der er nævnt i bilag 3 til loven, må ikke forstyrres med skadelig virkning for arten eller bestanden. Forbuddet gælder i forhold til alle livsstadier af de omfattede dyrearter”.

Jægerforbundet henstiller til, at der i ovenstående paragraf fremhæves, at der alene er tale om et forbud mod forsætlig forstyrrelse, hvilket netop pointeres i bemærkninger på s. 25 i lovforslaget.

”§ 29a. Stk. 2. Yngle- eller rasteområder for de arter, der er nævnt i bilag 3 til loven, må ikke beskadiges eller ødelægges.”

Tilsvarende bør det af ovennævnte stykke fremgå, at selvom forbud mod ødelæggelse af yngle- og rasteområder principielt omfatter enhver ødelæggelse, gælder det dog jf. bemærkningerne på side 25 og 26, at de pågældende områder skal være nødvendige for opretholdelsen af bestandene, og at beskyttelsesforpligtelserne går på det samlede niveau af bestande og yngle- og rasteområder. Det må betyde, at der er mulighed for at fjerne/ødelægge enkelte yngle- eller rasteområder, hvis blot det ikke påvirker det generelle beskyttelsesniveau negativt. Desuden er det vigtigt at fastholde, at ophør af en anvendelse af et område (f.eks. afgræsning) ikke er omfattet af bestemmelsen.

Punkt 5. I § 65 indsættes som stk. 6:

”Stk. 6. Miljøministeren kan, hvis der ikke findes et tilfredsstillende alternativ, meddele dispensation fra forbuddet i § 29 a. Dispensationen må ikke hindre opretholdelse af den pågældende bestands bevaringsstatus i dens naturlige udbredelsesområde og skal have til formål at

- 1) beskytte vilde dyr og planter og bevare naturtyperne*
- 2) forhindre alvorlig skade navnlig på afgrøder, besætning, skove, fiskeri, vand og andre former for ejendom,*
- 3) sikre hensyn til den offentlige sundhed og sikkerhed eller andre bydende nødvendige hensyn til væsentlige samfundsinteresser, herunder af social og økonomisk art, og hensyn til væsentlige gavnlige virkninger på miljøer*
- 4) fremme forskning og undervisning*
- 5) genoprette en bestand, genudsætte eller opdrætte arter, herunder kunstigt at opformere planter, eller*
- 6) tillade indsamling eller opbevaring af enheder af arter, der er nævnt i bilag 3 til loven, i et begrænset og specificeret antal og under strengt kontrollerede betingelser”*

Danmarks Jægerforbund konstaterer med tilfredshed, at der med ovennævnte sæt bestemmelser omhandlende muligheden for dispensation fra beskyttelseskravene i lovens § 29a, sikres den nødvendige mulighed for at få lov til fjerne arter på lovens bilag 3, hvis de er til stor gene og det i øvrigt ikke er hinder for opretholdelse af bestandens bevaringsstatus. Det kunne f.eks. være bortfjernelse af flagermus fra private huse.

Vedr. ændringsforslagene til Lov om jagt og vildtforvaltning:

Punkt 2. I § 6 indsættes efter stk. 2 som nye stykker:

”Stk. 3. Miljøministeren kan fastsætte regler om biotopplaner.

Stk. 4. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at kun personer som har gennemgået et kursus kan udsætte fuglevildt. Miljøministeren kan endvidere fastsætte regler om kursus i udsætning af fuglevildt.

Stk. 5. Miljøministeren kan fastsætte regler om aflevering af vildt, der findes dødt i naturen”

Stk. 3 og 4 bliver herefter stk. 6 og 7.

Danmarks Jægerforbund anser ovenstående lovtekst i stk. 3 og stk. 4 som en naturlig følge af udsætningsforliget og forventer, at vejledningen hertil udgives i forårsmånederne. Med vejledningen forudses et krav om et obligatorisk kursus for udsættere af mere end 100 fugle. Jægerforbundet formoder, at antallet af kommende kursister kan antage mellem 1000-2000 personer, og bemærker, at deres uddannelse vil udgøre en betragtelig økonomisk omkostning.

Jægerforbundet er meget interesseret i at deltage i udviklingen af de kommende kurser. Vi foreslår etablering af en arbejdsgruppe, der i samråd udarbejder kurset og får det godkendt af Skov- og Naturstyrelsen. De kommende instruktører uddannes og forestår de udbudte kurser lokalt. Danmarks Jægerforbund har særdeles kvalificerede medarbejdere til rådighed til en sådan opgave, men vi forestiller os også, at f.eks. landbrugsorganisationerne vil kunne stille med instruktører.

For så vidt angår stk. 5 gælder, at reglen om, at ministeren kan fastsætte bestemmelser om dødt vildt, som findes i naturen (§6a, stk. 5) er identisk med § 7, stk. 2 i den gældende jagtlov, og den giver ikke anledning til bemærkninger.

Punkt 3. Efter § 6 indsættes:

”§ 6 a. Yngle- og rasteområder for de pattedyr, der er nævnt i bilag 1, må ikke ødelægges eller beskadiges.

Stk. 2. Fugles reder må ikke ødelægges, beskadiges eller fjernes. Æg må ikke ødelægges eller beskadiges.

Stk. 3. Miljøministeren kan fastsætte regler om fældning af visse træer og forbud mod ødelæggelse eller beskadigelse af redesteder og yngle- og rasteområder”

Jægerforbundet har ingen bemærkninger til § 6 a, stk. 1

Danmarks Jægerforbund bemærker en væsentlig opstramning i § 6 a, stk. 2 i forhold til de eksisterende regler i Bek. om fredning af visse dyre- og plantearter m.v., indfangning af og handel med vildt og pleje af tilskadekommet vildt. I sidstnævnte bekendtgørelse lyder § 3: ”Vildtlevende fugles reder og ynglesteder med æg eller yngel må ikke ødelægges eller fjernes”. Det er jf. denne paragraf således tilladt at fjerne en rede, hvis den er tom. Denne mulighed bør bevares, idet det vil være u hensigtsmæssigt, hvis en husejer f.eks. ikke må fjerne en gråspurverede under taget, en solsorterede i redskabsskuret eller en skaderede i blommetræet, før fuglene får lagt æg eller efter ynglesæsonen, hvor rederne ofte er fulde af utøj. Den hidtidige formulering bør derfor fastholdes. Jægerforbundet har forståelse for, at der kan være et særligt behov for at sikre reder, der bruges år efter år, f.eks. større rovfuglereder. Dette kan sikres ved en tilføjelse i stk. 3: ”Miljøministeren kan fastsætte regler om fældning af visse træer og forbud mod **fjernelse**, ødelæggelse eller beskadigelse af redesteder og yngle- og rasteområder”

Punkt 4. § 7 affattes således:

”§ 7. De pattedyr, der er nævnt i bilag 1, må ikke forstyrres med skadelig virkning for arten eller bestanden. Forbuddet gælder i henhold til alle livsstadier af de omfattende dyrearter.

Stk. 2. Fugle må ikke forstyrres med skadelig virkning for arten eller bestanden”

Danmarks Jægerforbund har ingen bemærkninger til § 7, stk. 1.

Jægerforbundet bemærker med tilfredshed, at der i bemærkninger til lovforslaget (s. 39) er taget højde for, at forbuddet mod forstyrrelser i § 7, stk. 2 ikke er til hinder for, at der kan drives jagt på arter med jagttid. Men hertil er det Jægerforbundet magtpåliggende at understrege lovttekstens ordlyd i henhold til, at skulle ikke-jagtbare arter uheldigvis blive forstyrret under jagt på jagtbare arter, så gælder forbuddet i § 7, stk. 2 alene **forsætlige** forstyrrelser, som har **en skadelig virkning** på arten eller bestanden (uanset hvilke arter eller bestande, der er tale om, herunder de ikke-jagtbare). Danmarks Jægerforbund erkender, at der i forbindelse med jagt kan ske forstyrrelse af ikke-jagtbare arter, omend det er noget, vi i sagens natur forsøger at minimere. Disse kortvarige forstyrrelser har efter vor opfattelse som udgangspunkt ingen skadelige konsekvenser, når blot fuglene umiddelbart herefter kan få ro til at kompensere for energitabet. Danmarks Jægerforbund vil påpege, at et af formålene med de mange reservater som blev oprettet i 1990-erne, som også Jægerforbundet var medvirkende til at oprette,

netop havde til formål at sikre gode fouragerings- og rastepladser for fuglene. Reservaterne er som bekendt geografisk fordelt over stort set hele Danmark.

Punkt 5. I § 9 a indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

”Stk. 4. Miljøministeren kan etablere en rådgivningsordning, der rådgiver om beskyttelse af de pattedyr, der er nævnt i lovenes bilag 1”

Danmarks Jægerforbund bifalder idéen om etablering af en rådgivningsordning, men henviser til vores generelle bemærkninger om, at de økonomiske vurderinger i høringsmaterialet ikke er realistiske, ligesom vi er bekymrede for, om en uforholdsmæssig stor del af jagttegnsmidlerne skal bidrage til oprettelsen af et sådan råd. Jægerforbundet forventer således, at det ikke **alene** er jagttegnsmidler, der skal finansiere ordningen.

Punkt 6. I § 15 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

”Stk. 3 Betingelsen i stk. 1 om fast bopæl her i landet gælder ikke for personer, som er omfattet af Det Europæiske Fællesskabs og EØS’s regler om etablering, arbejdskraftens frie bevægelighed og udveksling af tjenesteydelser, og derved har opnået en nærmere tilknytning til landet”

Danmarks Jægerforbund undrer sig over, at det er nødvendigt at ændre de gældende regler, for at kunne leve op til EU-direktiverne. Jægerforbundet har tidligere gjort Skov- og Naturstyrelsen opmærksom på, at EU-Kommissionen i en sag mod Finland netop har afgjort, at det er i orden at fastholde særlige muligheder for egne borgere. Der ligger således en domstolafgørelse, som umiddelbart kan danne præcedens for forvaltningen i Danmark. Danmarks Jægerforbund mener derfor, at det bør undersøges yderligere, om der er et reelt behov for at ændre bestemmelsen.

Punkt 7. I § 46, stk. 1, indsættes efter ” § 4, stk. 1”:

”§ 6 a, stk. 1 og 2, § 7, stk. 1 og 2”

Jægerforbundet har ingen bemærkninger til de præciserede angivelser, som dispensationer fra Jagt- og Vildtforvaltningsloven skal indeholde jf. bemærkningerne til høringsmaterialet s. 40, og vi forventer dermed, at det i praksis fortsat er muligt at dispensere fra reglerne efter nærmere vurdering, herunder også for arter/individer, som normalt ikke umiddelbart betragtes som et problem.

Afsluttende bemærkninger:

Jægerforbundet finder det bekymrende, at alle de forslåede bestemmelser opfattes som *”generelle, erstatningsfrie forbud”* (side 15, 16 og 18). Vi forestiller os, at de foreslåede nye regler kan få store økonomiske og driftsmæssige konsekvenser for en række land- og skovbrugsejendomme. Dette understreges da også af, at man i bemærkningerne nederst på side 18 anfører, at: *”..forbuddene mod forstyrrelser, beskadigelser og ødelæggelser under særlige omstændigheder kan ramme enkelte lodsejere med en intensitet, så det kan få karakter af ekspropriation”*. Deraf fremgår det bl.a., at en lang række bemærkninger i forslaget om, at ændringerne ikke vil få negative økonomiske eller administrative konsekvenser for hverken myndigheder, erhvervsliv eller borgere, ikke er realistisk.

Jægerforbundet opfatter det således, at det er mod bedre vidende, når man gentagne gange anfører, at der er meget beskedne omkostninger forbundet med forslaget. Det kan bl.a. ses af det sammenfattende skema på side 23 og 24, hvoraf det fremgår, at der ingen negative konsekvenser/merudgifter vil være for regioner, kommuner eller borgere, og at omkostningerne for staten kan holdes indenfor gældende bevillinger eller klares ved interne omprioriteringer. Dette hænger ikke sammen med, at der skal indføres rådgivningsordninger (§ 9a i jagtloven og bemærkninger side 17 i forslaget). I den forbindelse fremgår det, at der

skal udarbejdes informationsmateriale, at der skal etableres en rådgivningsordning samt at der kræves særlig ekspertise og ekspertviden af rådgiverne. Desuden skal der foretages supplerende foranstaltninger og udarbejdes forvaltningsplaner for de mest udsatte arter.

Endvidere anføres det (bl.a. på side 29 og 31) at der i visse situationer vil være behov for VVM-screeninger og VVM-redegørelser, hvilket vil påføre kommunerne omkostninger (side 32). Det er således direkte forkert, når der nederst på side 21 står, at: "Forslaget indebærer ikke administrative konsekvenser for kommunerne".

Yderligere vil der med sikkerhed blive tale om et stort antal ansøgninger fra lodsejere m.fl. om dispensationer m.v. og selvom der på side 20 anføres, at der vil være begrænsede muligheder for dispensationer, skal sagerne alligevel behandles.

Endeligt nævnes det direkte (side 18) at forbuddene vi berøre mange ejendomme med større eller mindre intensitet og (på side 20) at der kan være situationer, hvor jordbrugs-erhvervet påføres omkostninger ved gennemførelsen af forslaget. Her nævnes flere steder (f.eks. side 35), at der vil være mulighed for *tilskud* til at forbedre levesteder for beskyttede arter. Således kan det bestemt ikke udelukkes, at visse lodsejere vil blive bragt i "ekspropriationslignende" tilstande (som nævnt side 18), hvilket i yderste konsekvens kan medføre meget store erstatningskrav.

Danmarks Jægerforbund finder det således absolut misvisende, når det sammenfattende skema på side 23 og 24 antyder, at der kun vil være meget begrænsede negative økonomiske konsekvenser forbundet med forslaget, og vi ser kritisk på det udsagn, som anføres på side 19 og 20, at en stor del af omkostningerne ved forslaget vil kunne dækkes af jagttegnsmidler. Specielt når arbejdet med god praksis og forvaltningsplaner er en national opgave, som anført på side 20. Jægerforbundet erkender naturligvis, at forvaltningen af pattedyr og fugle (herunder også ikke-jagtbare) i et vist omfang er jagtlovsrelaterede, men vi har en frygt for, at jægerne via jagttegnsmidlerne kommer til at bære en (for) stor del af byrden ved gennemførelsen af dette forslag, herunder også for mange arter, som ikke er omfattet af jagtlovgivningen.

Med venlig hilsen
Danmarks Jægerforbund

Ole Roed Jakobsen
Formand